

Hvis dommens præmisser, som vi forventer det, præcist reflekterer de skriftlige og mundtlige retsforhandlinger, er der fastlagt klare og endtydige betingelser for de tyske værfters fremtidige kapacitet.

Tyske regeringers muligheder for yderligere at fremme sin nationale industri på nabolandenes bekostning gennem subsidieringer, således som man har gjort det siden 1990, vil på afgørende vis være begrænset i hvert fald, hvis der skal være nogen mening med EU-samarbejdet.

Før retssagen var Europa-Kommissionens tilladelse til subsidiering af tyske værfter så fleksibel i sine rammer, at mulighederne for at tilgodese og støtte danske værfters vigtigste konkurrenter var næsten ubegrænsede. Det forventer vi, at retssagen har ændret markant. En nærlæsning af dommens præmisser skal bekræfte eller afkræfte denne opfattelse.

Hvis danske værfter og den øvrige danske maritime industri i fremtiden kunne nyde en politisk bevågenhed, som vore EU-konkurrenter hele tiden har haft, og som ville svare til den beredvillige støtte, andre danske erhverv modtager f.eks. fra Landbrugsministeriet, ville dansk maritim industri om ikke blomstre, så dog fastholde mange gode arbejdspladser.

Men måske behøver værftsindustrien ikke en sådan støtte – den kan klare sig, hvis blot det, der opleves som direkte modarbejde, ville opføre.

Skibsværftsforeningen havde to formål med at anlægge sag mod Kommissionen.

Et: At gøre indsigelse mod ensidig begunstiggelse af vore tyske konkurrenter – en begunstiggelse, som ikke kan være i overensstemmelse med EU-reglernes ånd.

To: På eneste mulige måde at protestere mod den virksomhedsfilosofi, Bremer Vulkan Gruppen med støtte fra medlemmer af Kommissionen søgte at gennemføre.

Bremer Vulkan Gruppens mål var åbenlyst at opnå dominans i Europa gennem ensidig støtte til tysk maritim industri. Dette mål blev af andre, men nu velkendte grunde ikke nået. Dette var netop, hvad Skibsværftsforeningen forudsagde allerede i 1992.

Havde den danske regering i maj 1994 støttet Skibsværftsforeningen, ville denne dom være afsagt for to år siden. Var det sket, ville betydningen for dansk og europæisk værftsindustri

have været endnu større – og amerikansk ratificering af OECD-aftalen ville have været en realistisk mulighed i stedet for den nu kendte kontante afvisning.

Erhvervsredegørelsen

Ifølge regeringens Erhvervsredegørelse har såkaldte løntunge virksomheder med enkle produkter *ikke* nogen fremtid i Danmark.

Det er antydnet, at dansk maritim industri falder inden for denne kategori af virksomheder, dvs. virksomheder, som ikke skal søge at konkurrere internationalt med Danmark som base, og som – må det forstås – ikke skal forvente politisk støtte, hvis de forsøger sig. Tilsvarende har været fremført tidligere, men det bliver det jo ikke mere rigtigt af.

Derfor ønsker Skibsværftsforeningen at udtale:

Erhvervsredegørelsen skjuler vigtige dele af sandheden. Det kan der naturligvis være flere grunde til. Måske ved man ikke bedre – eller måske gøres det, fordi redegørelsen er en del af den retorik, der anvendes for at sløre uheldige virkninger af den førte politik. Herom må man selv dømme, men realiteterne er:

- Dansk maritim industri er – målt på produktivitet og evne til at skabe komplicerede produkter, der fremstilles med brug af teknologiens mest avancerede processer – internationalt konkurrencedygtig.
- Dansk maritim industris medarbejdere er på løn fuldt internationalt konkurrencedygtige, når der måles *efter* personlig skat, afgifter og moms. Men der er naturligvis store forskelle, når disse lægges til.
- Dansk maritim industris medarbejdere er derfor ikke internationalt konkurrencedygtige på løn, når der måles *før* skat, og når de lønbetingede virksomhedsafgifter inkluderes.
- Siden 1993 har bl.a. danske værfter massivt tabt konkurrenceevne trods meget betydelige produktivitetstigninger – og til trods for, at værfterne i samme periode har formået at indkøbe materialer og råvarer til markant faldende pris i kroner. Dette sidste er naturligvis opnået ved den stadigt stigende kronkurs.
- Siden 1993 er kronens værdi i terminssikrede kurser steget med 6 procent over for DEM 24 procent over for USD